

2. Проблемы современной урбанизации / Под ред. Ю.Л. Пивоварова. – М.: Статистика, 1972. – 240 с.
3. Трубина Е.Г. Город в теории: опыт осмысления пространства. – М.: Новое литературное обозрение, 2011. – 520 с.
4. Цілі сталого розвитку 2016–2030 [Електронний ресурс] / Представництво ООН в Україні. – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>.
5. Аналіз державних стратегічних документів щодо врахування адаптованих для України Цілей Сталого Розвитку до 2030 року: аналітична доповідь / за заг. ред. А.А. Максюті. – К. : Інститут суспільно-економічних досліджень, 2017. – 84 с.
6. Україна: огляд процесів урбанізації / Міжнародний банк реконструкції та розвитку; Світовий банк. – К, 2015. – 218 с.
7. Дмитренко А.Ю. Територіальний розвиток міст: демографічний аспект // Містобудування та територіальне планування: наук.-техн. зб. – К., КНУБА. – 2012. – Вип. № 45. – Ч. 1. – С. 240–245.
8. Богачов С.В., Мельникова М.В. Управління розвитком міських агломерацій на державному та місцевому рівнях // Економіка України. – 2017. – № 9. – С. 81–89.
9. Бобылев С.Н., Порфирьев Б.Н. Устойчивое развитие крупнейших городов и мегаполисов: фактор экосистемных услуг // Вестник Московского университета. Серия 6: Экономика. – 2016. – № 6. – С. 3–21.
10. Окружающая среда Европы: состояние и перспективы 2015. Обобщающий доклад / Европейское агентство по окружающей среде. – Копенгаген, 2015. — 200 с.
11. Дейнеко Л., Коваленко А., Шелудько Е. Концептуальні засади формування інтеграційної політики міста Києва // Економіка України. – 2004. – № 6. – С. 25–32.

*Каранфілова Олена Володимирівна, кандидат філософських наук, доцент,
кафедра філософії, політології, психології та права
Одеської державної академії будівництва та архітектури*

КОНЦЕПЦІЯ «ЗЕЛЕНОЇ» АРХІТЕКТУРИ»: ФІЛОСОФСЬКИЙ ПІДХІД

Питання філософії архітектури були предметом дослідження протягом багатьох століть. Окремі аспекти філософії архітектури фрагментарно відображалися в працях, присвячених історії архітектури. Проте як окремий розділ філософії філософія архітектури з'явилася лише в ХХ столітті та є самостійним розділом філософії мистецтва, що займається вивченням проблем естетичної цінності архітектури.

Дослідженням різних напрямів філософії архітектури присвячені праці багатьох зарубіжних та вітчизняних вчених, зокрема О. В. Батаєвої, А. Б.

Беломесяцева, І. О. Добріциної, А. С. Калашникової, А. В. Миронова, С. П. Решикової, А. В. Розенберга, Г. Л. Терехової та інших.

У працях вчених-філософів відсутнє єдине визначення поняття «філософія архітектури». Переважно його розглядають через сукупність ознак, притаманних цьому явищу.

Так, В. М. Бабенко зазначає, що існує широкий спектр розуміння поняття філософія архітектури. Протилежними крайнощами цього спектру можна вважати її сприйняття або за предмет філософського знання, який міцно пов'язаний з корінними проблемами онтології та гносеології, або особливим розділом філософії мистецтвознавства, який ґрунтується на предметі дослідження проблем розвитку архітектури, як виду мистецтва [1, С. 128].

XXI століття – це початок ери техногенної архітектури. Діалог професії з техно наукою пробуджує стихійні внутрішні сили архітектури, підсилюючи інтенцію до вибору варіантів розвитку, які сприяють збереженню її стабільності [2, С. 6].

При цьому з розвитком технологій архітектура вимушена тісно взаємодіяти з останніми, внаслідок чого виникає ряд екологічних проблем, що змушує знаходити нові підходи для збереження балансу «Людина – Природа». Одним із способів вирішення зазначеної проблеми стало виникнення та розвиток нового напрямку архітектури – «Зелена архітектура».

Незважаючи на те, що «зелена» архітектура з'явилася у 80-х роках ХХ століття, філософські аспекти даного питання залишаються недостатньо дослідженими, про що свідчить відсутність наукових праць, присвячених даній проблематиці.

Слід погодитись з думкою Бакшеєвої О. О., яка вважає, що гармонізація взаємовідносин людини і природи цінна не тільки у власне екологічному сенсі. Вона важлива також і для вирішення інших проблем. Екологічно виправдані рішення є в той же час і соціально-позитивними, оскільки власне людина і суспільство в цілому є частиною природи в широкому сенсі слова [3, С. 17].

Як показує практика, в свідомості людей розуміння необхідності збереження навколишнього середовища шляхом взаємодії природи та архітектури, зокрема засобами енергоефективного використання природних ресурсів, сформувався не в повній мірі. Проте відомі приклади інтеграції природи в архітектуру, забезпечуючи баланс між використанням та виробленням енергоресурсів.

Як приклад можна навести комплекс багатоповерхових будинків з інтегрованим "прямовиснимлісом", що знаходиться в самому центрі Мілана (Італія). Проект Bosco Verticale був реалізований в рамках спрямованої на збільшення частки «зеленого» будівництва.

Разом із звичайними приміщеннями сучасних міських будівель (квартири, офіси, кафе, торговий центр, декілька концертних залів і кінотеатрів) будови мають і еко-дружні інновації: система збору та фільтрації дощової води, індивідуальне опалення, сонячні панелі і вітрогенератори на даху. Але найголовніше – у двох висотках поєднуються на перший погляд зовсім

непоєднані речі – залізобетонні конструкції і ціла лісова екосистема. У коридорах, на балконах, в холі, оглядових майданчиках, фасадах, на даху і в багатьох інших місцях Bosco Verticale зростає місцева і екзотична рослинність.

Повідомляється, що в міланському екокомплексі був висаджений справжній ліс, що складається з близько 800 дерев різних видів, 4 000 чагарників і 15 000 газонів. Хмарочос «BoscoVerticale» («Вертикальний Ліс»), створений за проектом генія архітектури Стефано Боєрі, отримав в Чикаго нагороду «Краща в світі архітектура 2015».

Цей взірєць демонструє вироблення нових архітектурних рішень на основі концепції взаємозв'язку «Людина-Природа» шляхом глибокого філософського розуміння проблеми ефективного використання природних ресурсів.

Таким чином, філософія «зеленої» архітектури – це підрозділ філософії архітектури, що займається дослідженням проблем архітектури з природним компонентом, включаючи проблеми енергозбереження, екологічності та ергономічності у системі взаємовідносин «Людина – Природа».

Список використаних джерел

1. Бабенко В. М. Філософія архітектури міста: історія і майбуття / В. М. Бабенко // Збірник наукових праць ДонНАБА. – 2015. – № 1. – С. 128-137.
2. Добрицина И. А. От постмодернизма – к нелинейной архитектуре: Архитектура в контексте современной философии и науки. – М.: Прогресс-Традиция, 2004. – 416 с.
3. Бакшеева Е. Е. Экологический подход к архитектурному пространству (на примере аквапарков) / Е. Е. Бакшеева // Новые идеи нового века – 2015. – Том 2. – С. 12-18.

*Ніколаєва Тетяна Михайлівна, кандидат історичних наук, доцент,
кафедра політичної історії Київського національного економічного
університету ім. Вадима Гетьмана*

ФРАГМЕНТИ КИЇВСЬКОЇ АРХІТЕКТУРНОЇ СПАДЩИНИ ТЕРЕЩЕНКІВ

Історична архітектурна спадщина – візитівка кожного міста. Київ, не дивлячись на історичні катаклізми: війни, революції - має своє обличчя. Це завдяки будівлям ХІХ поч. ХХ ст.

В останній третині ХІХ – на початку ХХ ст. інтенсивне будівництво в містах України та розвиток їх інфраструктури було результатом досить об'єктивних передумов, які в свою чергу диктували потреби на зведення того чи іншого типу споруд. Розбудові міст сприяли насамперед такі фактори як: економічний, соціальний і культурно-освітній розвиток. Ці фактори були наслідками промислового перевороту, що привело до збільшення міського населення. Це ставало причиною зведення багатьох споруд виробничого і комерційного характеру: підприємств, банків, бірж, торгових центрів, магазинів